

DANIËL VAN HECKE

2410111942 - 2411112025

Graag geziene echtgenoot, vader en grootvader van

Marita D'hooge,

Tom en Sylvie Van Hecke - Wafflard,

Emile, Gilles, Mateo,

Guy en Aicha Van Hecke - Samandoulougou.

Delen mee in de pijn van dit verlies

zijn zussen, broer, schoonzussen, schoonbroers, nichten en neven
van de families Van Hecke, D'hooge, Van de Steene en Hallaert.

Graag uw correspondentie via Van de Velde Uitvaart, t.a.v. de familie
van de heer Daniël Van Hecke, Hofbouwstraat 10b - 9930 Lievegem.

Van de Velde Uitvaart, Hofbouwstraat 10b, Lievegem - Tel. 09 372 73 26

Condoleren: www.funeralservices.be

*Niemand weet wat leven is, alleen dat het gegeven is.
Zo dankbaar voor wat de natuur ons heeft gegeven, zo blijf jij immer liefdevol in ons leven.*

Net na middernacht is thuis in Korteboeken
plots van ons heengegaan

de heer

DANIËL VAN HECKE

echtgenoot van mevrouw Marita D'hooge

Zomergem, 24 januari 1942 - 24 november 2025

Wij nodigen u uit om samen afscheid te nemen in aanwezigheid van
de asurn van Daniël in de Sint-Martinuskerk van Lievegem-Zomergem (centrum),
op **WOENSDAG 3 DECEMBER 2025 om 11 uur.**

Aansluitend zullen we zijn asurn begraven in een urnenkelder
op de begraafplaats van Zomergem.

We komen samen in de kerk vanaf 10.30 uur.
De offerande zal als blijf van deelname in de rouw aanzien worden.

De familie dankt u voor uw sympathie
en elk woord of gebaar van troost.

Van de Velde Uitvaart, Lievegem.

A faded, close-up portrait of an elderly man with white hair and a serious expression, wearing a dark suit jacket, white shirt, and dark tie. The background is a soft, light gradient.

*Niemand weet wat leven is,
alleen dat het gegeven is.
Zo dankbaar voor wat de natuur
ons heeft gegeven,
zo blijf jij immer liefdevol in ons leven.*

Ter herinnering aan

de heer

DANIËL VAN HECKE

echtgenoot van
mevrouw Marita D'hooge

Zomergem, 24.01.1942 - 24.11.2025

De boom stond
in alle pracht te groeien.

't Was zonde dat men
de takken zou snoeien.

Er verschenen vruchten
en men hoorde de boom
soms zuchten.

Plots werden de bladeren
het hangen moe
en vielen één voor één
naar de grond toe.

Oud, grijs, stil en teer
maar telkens in de lente
bloeide hij weer
maar één keer, niet meer ...